

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9So/22/2014
Identifikačné číslo spisu:	7013200710
Dátum vydania rozhodnutia:	25.03.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7013200710.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Júlie Horskej v právnej veci navrhovateľa: N. bytom Z. proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o výšku invalidného dôchodku, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 15.novembra 2013, č.k. 9Sd/22/2013-39, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 15.novembra 2013, č.k. 9Sd/22/2013-39, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 15.novembra 2013, č.k. 9Sd/22/2013-39, potvrdil rozhodnutie číslo XXX XXX XXXX X z 09.mája 2013, ktorým odporkyňa od 23.04.2013 navrhovateľovi priznala invalidný dôchodok v sume 208,20 € mesačne. Súčasne navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal z posudkov posudkových lekárov Sociálnej poisťovne, pobočky a ústredia z 23.04.2013, resp. z 08.08.2013 a 09.10.2013 preukázané, že okolnosti, týkajúce sa zdravotných postihnutí navrhovateľa boli posudkovými lekármi dostatočne ozrejmené. V posudku z 09.10.2013 boli vyhodnotené i novšie lekárske nálezy, ktoré navrhovateľ predložil v priebehu súdneho konania, avšak bez zmeny posudkového záveru, že navrhovateľ je invalidný pre 50% mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (ďalej aj „miera poklesu“). Na tom základe považoval rozhodnutie odporkyne za súladné so zákonom a preto ho podľa § 250q ods.2 O.s.p. potvrdil.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. Namietol, že v konaní mal byť posúdený posudkovou lekárkou S. v Trebišove, lebo ako obyvateľ trebišovského okresu patrí pod ňu; nemal ho preto posudzovať MUDr. G.. Namietol aj nesprávny záver o iba 50% miere poklesu.

Doterajšiu prácu opatrovateľa pre svoj zdravotný stav už nemôže vykonávať, lebo tam musí dvíhať opatrovaných z postele, kúpať ich, nakupovať a dňa 01.11.2013 bol prepustený zo zamestnania zo zdravotných dôvodov. Po vyoperovaní obličky mu Sociálna poisťovňa zakázala ťažko pracovať, jeho zdravotný stav sa ďalej zhoršil - do 3.štádia vaskulárnej nefrosklerózy, lebo krv sa mu slabo filtruje a má ju v moči. Okrem toho má zničenú krčnú chrbticu - výrastky. Je slabý a nemôže ani chodiť. Žiadal preto o prehodnotenie jeho diagnóz.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods.2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu nemožno vyhovieť.

Predmetom konania bolo preskúmanie rozhodnutia odporkyne o priznaní invalidného dôchodku.

Navrhovateľ nesúhlasil s 50% mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, ktorú určili posudkoví lekári.

V zmysle § 153 ods.5 zákona č.461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) lekársku posudkovú činnosť dôchodkového poistenia vykonáva posudkový lekár sociálneho poistenia príslušnej pobočky a posudkový lekár sociálneho poistenia ústredia (ďalej len "posudkový lekár").

V konaní o invalidný dôchodok posúdil zdravotný stav navrhovateľa MUDr. G., ktorý podľa odtlačku pečiatky je posudkovým lekárom pobočky Michalovce, avšak posúdenie vykonal ako posudkový lekár miestne príslušnej pobočky Sociálnej poisťovne Trebišov. Navrhovateľ túto okolnosť v správnom konaní nenamietal a nenamietol ju ani v návrhu na preskúmanie rozhodnutia odporkyne z 28.05.2013. Prvýkrát túto okolnosť v konaní pred súdom namietol až v podaní z 13.09.2013. Uvedená okolnosť nie je takou skutočnosťou, ktorá by mohla spochybniť objektívnosť posudzovania navrhovateľa, ktorý ani nenamietal zaujatosť posudkového lekára.

Podľa § 71 ods.6 zákona miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí.

Podľa § 71 ods.7 zákona jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nescítavajú

Podľa § 71 ods.8 zákona mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10%, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Na určenie zvýšenia hodnoty sa vychádza z predchádzajúceho výkonu zárobkovej činnosti, dosiahnutého vzdelania, skúsenosti a schopnosti rekvalifikácie. Obdobne to platí, ak pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je dôsledkom viacerých zdravotných postihnutí podmieňujúcich dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav.

Rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľa je stav po vyoperovaní ľavej obličky pre zhubný nádor pri stabilizovanom stave, ktorému podľa zhodných záverov posudkových lekárov zodpovedá 40% miera poklesu, určená podľa kapitoly XI, oddiel A, položky 7 písm. b) prílohy č.4 zákona.

Nie je sporné, že navrhovateľ trpí aj ďalšími zdravotnými postihnutiami - vaskulárnou nefrosklerózou zostávajúcej obličky, artériovou hypertenziou, sekundárnou polycytémiou, poruchou metabolizmu tukov, pankreatitídou i postihnutím chrbtice. Všetky tieto ochorenia však podľa posudkových lekárov jednotlivo nie sú tak závažné, aby odôvodňovali vyššiu mieru poklesu ako bola určená pre rozhodujúce zdravotné postihnutie, a teda aby bolo za rozhodujúce zdravotné postihnutie určené niektoré iné

postihnutie. Posudkoví lekári však tieto ostatné postihnutia zohľadnili v zmysle § 71 ods.8 zákona a mieru poklesu za rozhodujúce zdravotné postihnutie (40%) zvýšili o maximálne možných 10% na celkovo 50%.

Navrhovateľ podľa názoru odvolacieho súdu ani v odvolacom konaní nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by spochybňovali závery posudkových lekárov o jeho zdravotnom stave a miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Aj odvolací súd považoval tieto posudky za úplné, objektívne, bez rozporu s nálezmi odborných lekárov a za dostatočne a logicky odôvodňujúce záver o 50% miere poklesu.

Pokiaľ navrhovateľ v konaní poukázal na to, že bol uznaný za občana s ťažkým zdravotným postihnutím, odvolací súd poukazuje na to, že posudzovanie miery funkčnej poruchy na zákona č.447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia sa riadi inými kritériami ako posudzovanie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na účely zákona č.461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (miera funkčnej poruchy na účely zákona č.447/2008 Z.z., bola pritom navrhovateľovi tiež určená na 50%).

Z posudkov posudkových lekárov vyplýva aj odporúčanie vhodnej práce. Navrhovateľ podľa nich nie je schopný vykonávať prácu opatrovateľa, ktorú vykonával pred vznikom invalidity, môže však vykonávať ľahšie práce bez zdvíhania a prenášania bremien, bez práce vo vynútených polohách, nočných smien, preťažovania dolných končatín a dlhšej chôdze.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutie odporkyne za súladné so zákonom a preto rozsudok krajského súdu podľa § 219 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods.1 O.s.p. tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.